

[Stein.]

Række Laantagernes Repræsentanter; men de har i Kraft af hele deres Virksomhed ganske naturligt en dyb Forstaaelse af, at skal Kreditforeningerne kunne varetage deres Opgaver, maa de tage alle rimelige Hensyn ogsaa til den anden Side.

Vi for vort Vedkommende beklager, som sagt, at Udvalget og Ministeren ikke har villet gaa ind paa det saaledes stillede Forslag. At Ministeren har tilkendegivet, at Beføjelsen til at tilstaa den begrænsede Lempelse ligger indenfor Bemyndigelsen i § 3, saaledes som det mindre ligger indenfor det større, kan ikke tilfredsstillende os. Vi ønsker at slaa den begrænsede Lempelse legalt fast som det principale, og jeg skal da tillade mig at anbefale, at man stemmer for det Ændringsforslag, Mindretallet har stillet til § 3.

Indenrigsministeren (Dahlgård): Ved Lovforslagets første Behandling fandt der en kortere Diskussion Sted mellem den ærede Ordfører for det konservative Parti (Stein) og mig, og denne Diskussion er der formentlig ikke nogen Grund til at vende tilbage til. Jeg skal blot fastslaa som min Opfattelse med Hensyn til Obligations-ejernes Stilling, at Obligationsejerne i disse Tider maa være henrykte, hvis man kan nøjes med at foretage det Indgreb, som det ærede Medlem kalder det foreliggende Lovforslag, med andre Ord: tage det Hensyn i en saadan Tid at sige: for at en Mand skal kunne blive ved sin Ejendom, maa vi fritage ham i alt væsentligt for Afdrag. Det er i Sandhed et lempeligt Indgreb i disse Tider i det, som det ærede Medlem sikkert forstaaer ved den hellige Realkredit.

Jeg ønsker hertil at føje endnu en Bemærkning i Anledning af en Udtalelse i det konservative Mindretals Betænkning, nemlig at man

„maa befrygte, at man ved at gribe ind i det bestaaende Forhold mellem Laantagere og Laangivere vil svække Til- liden til Realkrediten her i Landet“.

Jeg vil gerne i den Anledning i Tilknytning til, hvad jeg udtalte ved Forslagets første Behandling, sige, at det er mærkeligt, at det Indgreb, som det ærede Mindretal her taler om, ikke har ført med sig, at Kursen paa Obligationerne i de lukkede Serier er vejet. Saa vidt mig bekendt er Kurserne for de lukkede Seriers Obligationer endogsaa forholdsvist endnu gunstigere, end de var, ikke blot da Forslaget blev fremsat, men ogsaa da vi havde det til første Behandling. Hvad er Grunden dertil? Man skulde dog

tro, at hvis det var et saa uhørt Indgreb, vilde Kurserne give efter paa dette Omraade. Jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem (Stein) under Behandlingen af den foregaaende Sag brugte det Udtryk om sine Modstandere, at de talte imod al Forstand. Det forekommer mig ærlig talt, at det ærede Medlem er ved at tale imod al Forstand, naar han — skønt han ser, at dette Forslags Forelæggelse og Behandling med Ud- sigt til Gennemførelse ikke har faaet de paagældende Obligationskurser til at reagere ugunstigt, men at de tværtimod har reageret gunstigt i Sammenligning med andre Obligationer — ikke desto mindre stadig fastholder, at det er et uhørt Indgreb i Realkrediten og et uhørt Indgreb i de paagældendes velerhvervede Rettigheder.

Med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet af det konservative Mindretal, skal jeg i Tilknytning til Ordførers Udtalelser bemærke, at den Fremgangsmaade, der her foreslaas, kan man jo ogsaa anvende efter den Affattelse, som det foreliggende Forslag har, hvis Indenrigsministeriet bifalder det. Men hvis Lovforslaget bevarer sin nuværende Affattelse, vil man ogsaa kunne gaa videre, hvis man finder Anled- ning dertil. Det, som det ærede Mindretal ønsker fastslaaet i Loven, angiver altsaa en Vej, som ogsaa er farbar, med Inden- rigsministeriets Godkendelse, naar Forslaget bevarer sin nuværende Affattelse.

Jeg vil gerne, inden dette Forslag for- lader Rigsdagen, tilføje, at jeg haaber, og nærer i og for sig heller ingen Tvivl om, at Kreditforeningernes Ledelser vil anvende denne Lov i det Omfang, som Forholdene gør rimeligt indenfor de forskellige Kreditforeninger. Hvis ikke Kreditforeningernes Ledelser vil gøre dette, da anser jeg ikke deres Handlemaade for at være i Over- ensstemmelse hverken med Laantagernes eller med de paagældende Kreditforeningers egentlige Interesser.

Stein: Maa jeg for det første sige til den højttærede Minister, at de Lempelser, som tiltrænges, jo ogsaa i høj Grad opnaas gennem det Forslag, der af os er stillet som Ændringsforslag til § 3. Paa den anden Side tilfredsstiller det os ikke, at Mini- sterens mener, det i Forvejen ligger indenfor hans Beføjelse. Vi mener, det bør præci- seres i Loven paa en saadan Maade, at Regelen bliver den kortvarige Lempelse, den Lempelse, der er Brug for i en Krise- tid, og som ikke forpligter for al Fremtid.

Den højttærede Minister henviste til, at Kurserne paa Obligationer, specielt for